

7

ทฤษฎีย่อ: ทฤษฎีผูกมัด (Binding Theory)

7.1 แนวคิดในทฤษฎีผูกมัด

ทฤษฎีผูกมัดเป็นทฤษฎีย่อที่กล่าวถึง เงื่อนไขคุณสมบัติและความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยนาม (Nominal Expressions) ประเภทต่างๆ ที่ใช้อ้างแทนหน่วยนาม กับหน่วยนามซึ่งเป็นรูปหลัก (antecedents) ที่ถูกหน่วยนามประเภทต่างๆ เหล่านี้แทน

ทฤษฎีนี้เสนอว่า หน่วยนามนั้นแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ตามคุณสมบัติของการอ้างอิง (reference) คือ

- 1) รูปอ้างตาม (Anaphors) คือ หน่วยนามอ้างแทน ที่จำเป็นต้องมีรูปหลักหรือหน่วยอ้างอิงปรากฏร่วมอยู่ด้วยในขอบเขตประโยค ได้แก่ คำสะท้อน (reflexives) และรูปตอบแทน (reciprocals)
- 2) สรรพนาม (Pronominals) คือ หน่วยนามอ้างแทนที่อาจจะไม่มีรูปหลักหรือหน่วยอ้างอิงปรากฏร่วมอยู่ด้วย ได้แก่ บุรุษสรรพนาม ต่างๆ
- 3) รูปภาษาแทนสิ่งอ้างอิง (Referring Expressions) คือ หน่วยนามที่ไม่ใช่หน่วยนามอ้างแทน กล่าวคือ เป็นหน่วยนามที่มีสิ่งอ้างอิง (reference) ของตนเองโดยเอกเทศ ดังนั้นจึงไม่สามารถมีรูปหลัก หรือหน่วยที่อ้างอิงอื่นๆ ได้ รูปภาษาแทนสิ่งอ้างอิง นี้ ได้แก่ หน่วยนามทั่วไป ทั้งนามสามัญ และ ชื่อเฉพาะต่างๆ

ตัวอย่าง คำสะท้อน เช่น himself ในภาษาอังกฤษ ตัวเอง ในภาษาไทย และ ziji ในภาษาจีนกลาง

ตัวอย่าง รูปตอบแทน เช่น each other ในภาษาอังกฤษ กัน ในภาษาไทย

ตัวอย่าง สรรพนาม เช่น he, him ในภาษาอังกฤษ เขา ฉัน ฯลฯ ในภาษาไทย

หน่วยนามทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวนี้ มีคุณสมบัติ และ เงื่อนไขในส่วนที่เกี่ยวกับการอ้างอิงต่างกัน ดังปรากฏในตัวอย่างภาษาอังกฤษต่อไปนี้ (ดัชนีห้อยล่าง แสดงการอ้างอิง การที่หน่วย 2 หน่วยมีดัชนีร่วมกัน (coindexed) หมายถึงอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกัน)

- 1a) John_i likes himself_i
- 1b) * John_i likes himself_j
- 2a) * John_i likes him_i.
- 2b) John_i likes him_j.
- 3) * John_i believes that [_{IP} Mary likes himself_i]
- 4) John_i believes that [_{IP} Mary likes him_{i,j}]
- 5) [_{NP} John_i's mother] likes himself_i.
- 6) [_{NP} John_i's mother] likes him_{i,j}.
- 7a) * He_i likes John_i.
- 7b) He_i likes John_j.
- 8) * John_i likes John_i.
- 9) * [My neighbour]_i likes [my neighbour]_i.
- 10) * John_i thinks [_{IP} Mary likes John_i]
- 11) * John_i thinks [_{IP} John_i likes Mary]

จะเห็นได้จากข้อมูลภาษาอังกฤษข้างต้น ว่า หน่วยนามกลุ่มรูปอ้างตาม (ซึ่งในตัวอย่าง คือรูป himself) และ หน่วยนามกลุ่มสรรพนาม (ซึ่งในตัวอย่าง คือรูป him) นั้น แม้ว่าจะมีคุณสมบัติร่วมกันคือเป็นหน่วยนามอ้างแทน (หน่วยที่ไม่มีสิ่งอ้างอิงของตนเอง) แต่ก็จะมีการเกิดสับหลักกัน ในแง่ของรูป และการอ้างอิง (reference)

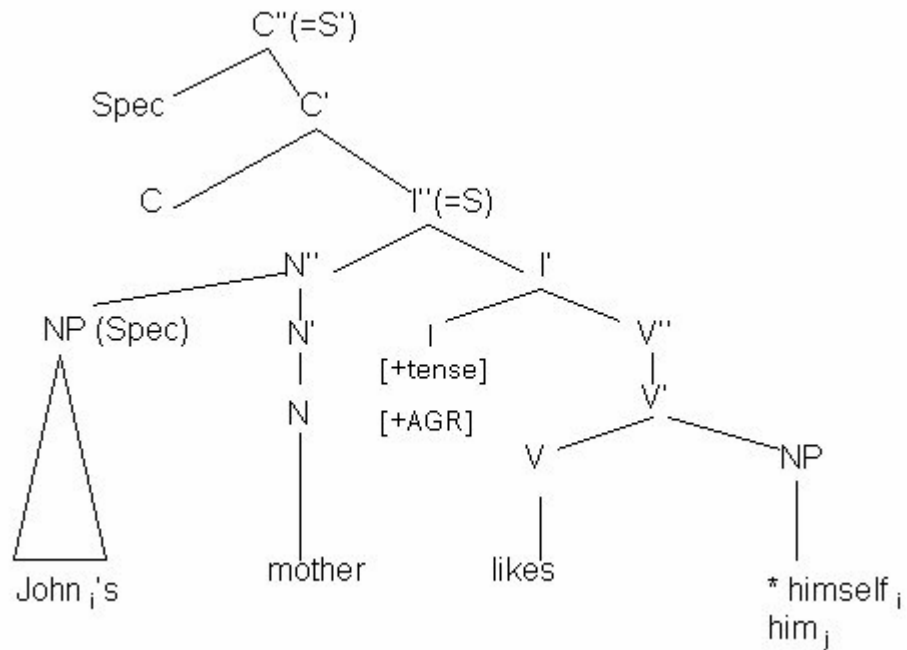
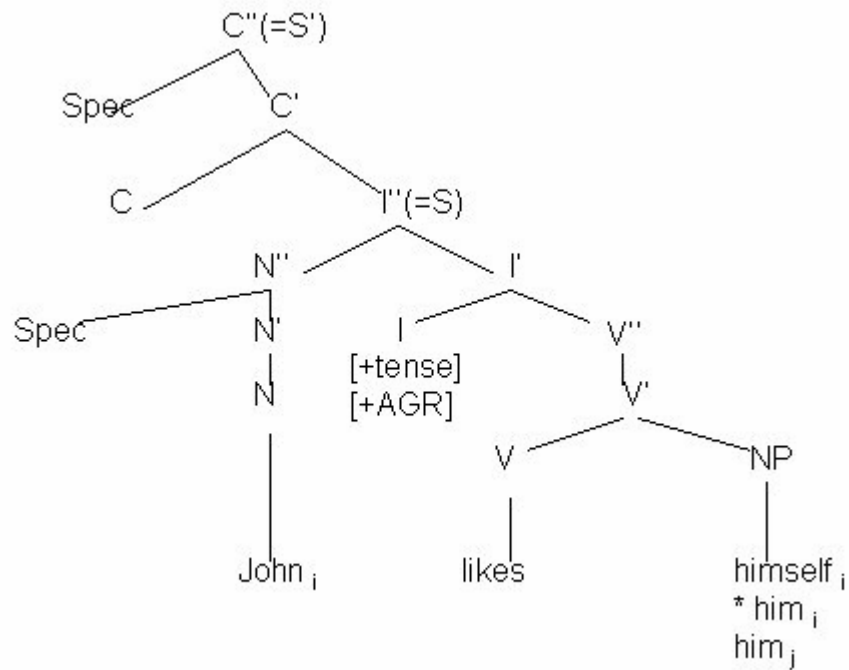
กล่าวคือ ในประโยค (1a, 1b) และ (2a, 2b) มีโครงสร้างเหมือนกัน แต่ประโยค 1a (ซึ่งเป็นประโยคที่ "ถูกรูปแบบ" (well-formed)) และประโยค 1b (ซึ่งเป็นประโยคที่ "ผิดรูปแบบ" (ill-formed)) นั้น แสดงว่า himself ซึ่งอยู่ในตำแหน่งกรรมของประโยคนั้น ต้องอ้างอิงถึงอ้างอิงเดียวกับ หน่วยนาม John ซึ่งอยู่ในประโยคเดียวกัน ในขณะที่ประโยค 2a (ซึ่งเป็นประโยคที่ "ผิดรูปแบบ" (ill-formed)) และ 2b (ซึ่งเป็นประโยคที่ "ถูกรูปแบบ" (well-formed)) แสดงให้เห็นว่า him ซึ่งอยู่ในตำแหน่งกรรมของประโยคนั้น ต้องไม่อ้างอิงถึงอ้างอิงเดียวกับ หน่วยนาม John ซึ่งอยู่ในประโยคเดียวกัน กล่าวโดยสรุปก็คือ เงื่อนไขการอ้างอิงของรูปอ้างอิงตาม และรูปสรรพนาม ในฐานะหน่วยนามอ้างอิงแทน (anaphora) นั้น สืบหลักกัน คือ ในโครงสร้างที่รูปอ้างอิงตาม ต้องอ้างอิงถึงอ้างอิงเดียวกันกับรูปหลัก (antecedent) นั้น รูปสรรพนามต้องไม่อ้างอิงถึงอ้างอิงเดียวกันกับรูปหลักในโครงสร้างเดียวกันนั้น ซึ่งจากข้อมูลข้อ 1, 2 โครงสร้างนั้น ๆ คือโครงสร้างอนุภาคยระดับประโยคความเดียว (IP, I')

ประโยค 3) และ 4) เป็นประโยคความซ้อน ประโยคที่ 3 ซึ่งผิดรูปแบบ แสดงให้เห็นว่า รูปอ้างอิงตาม himself นั้น ไม่สามารถอ้างอิงถึงรูปหลัก (ซึ่งในกรณีนี้ คือหน่วยนาม John) ที่อยู่นอกอนุภาคย (clause/IP) ที่รูปอ้างอิงตาม นั้น ๆ ปรากฏ เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อมูลประโยค 1a และ 2a แล้วก็จะสรุปได้ว่า รูปอ้างอิงตาม นั้น จำเป็นต้องอ้างอิงถึงรูปหลักที่ปรากฏอยู่ในอนุภาคย (IP) เดียวกัน

ส่วนประโยคที่ 4 นั้น การที่รูปสรรพนาม him มีดัชนีร่วมกับหน่วยนาม John ได้ แสดงให้เห็นว่า รูปสรรพนาม him สามารถอ้างอิงถึงรูปหลัก (ซึ่งในกรณีนี้ คือหน่วยนาม John) ซึ่งอยู่นอกอนุภาคยที่รูปสรรพนามนั้นปรากฏได้ หรืออาจอ้างอิงถึงรูปหลักอื่น ๆ ก็ได้ (แสดงโดยการที่ รูปสรรพนาม him มีดัชนีต่างจากรูปหลัก John) เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อมูลประโยค 2a, 2b แล้วจะสรุปได้ว่า รูปสรรพนามนั้นต้องไม่อ้างอิงถึงรูปหลักที่ปรากฏอยู่ในอนุภาคยเดียวกัน แต่ อาจอ้างอิงถึงรูปหลักได้ หากรูปหลักนั้นไม่ปรากฏอยู่ในอนุภาคยเดียวกันกับรูปสรรพนามนั้น

ประโยค 5) และ 6) แสดงให้เห็นว่า ข้อสรุปข้างต้น คือ อนุภาคย (IP) เป็นโครงสร้างที่เป็นขอบเขตกำหนดและจำกัดความสัมพันธ์ระหว่างรูปแทน 2 ประเภท (รูปอ้างอิงตาม และรูปสรรพนาม) กับรูปหลัก นั้น ไม่เพียงพอ กล่าวคือ ในประโยค 5, 6 เป็นประโยคความเดียว เช่นเดียวกับ ประโยคที่ 1 และ 2 แต่ รูปอ้างอิงตาม himself กลับไม่สามารถอ้างอิงถึงรูปหลัก John ที่ปรากฏในอนุภาคยเดียวกันได้ ตามที่แสดงโดยประโยค 5) (ซึ่งเป็นประโยคที่ผิด) และ รูปสรรพนาม him ก็กลับสามารถอ้างอิงถึงรูปหลัก John ที่ปรากฏในอนุภาคยเดียวกันได้ ตามที่แสดงโดยประโยค 6)

สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะโครงสร้างภายในของหน่วยในประโยคที่ 5, 6 ต่างจาก หน่วยในประโยคที่ 1, 2 แม้ว่า ทั้งหมดจะเป็นประโยคความเดียว กล่าวคือ หน่วยนาม John อันเป็นรูปหลักในประโยค 1, 2 นั้น เป็นหน่วยเดี่ยวที่ไม่มีหน่วยขยาย ในขณะที่ หน่วยนาม John's mother ในประโยคที่ 5, 6 เป็นหน่วยนามที่มีหน่วยขยายส่วนหลัก โดยหน่วยนาม John นั้น เป็นหน่วยขยาย ดังแสดงในแผนภูมิต้นไม้ต่อไปนี้

ความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างระหว่างหน่วยนาม John ในประโยค 1, 2 ต่างกับในประโยค 5,6 กล่าวคือ ในประโยค 1,2 หน่วยนาม John บัญชาการปรากฏร่วม (c-command) หน่วย VP ซึ่งหมายถึง บัญชาการปรากฏร่วมของหน่วย NP (him/himself) ที่อยู่ภายในหน่วย VP ด้วย เพราะกึ่งที่คุม (dominate) NP John (คือ กึ่ง IP) ทุกกึ่งก็คุม VP ของประโยค (รวมถึง NP him/himself ด้วย) แต่ในประโยค 5,6 หน่วยนาม John นั้น ไม่ได้บัญชาการปรากฏร่วมของหน่วย NP (him, himself) ภายใต้อหน่วย VP เนื่องจาก หน่วยนาม John นั้น เป็นหน่วยที่อยู่ภายในหน่วย NP (John's mother) อีกทีหนึ่ง ดังนั้น กึ่งที่คุมหน่วย NP John คือ กึ่ง NP John's mother และ กึ่ง IP แต่มีเพียง กึ่ง IP เท่านั้นที่คุม VP ดังนั้น จึงผิดเงื่อนไขของการบัญชาการปรากฏร่วม (ดูรายละเอียด และนิยามของความสัมพันธ์แบบการบัญชาการปรากฏร่วม (c-command) ในหัวข้อ ___ ประกอบ)

โดยสรุปก็คือ เงื่อนไขทางโครงสร้างระหว่างรูปหลัก กับหน่วยตามนั้น มี 2 ประการ คือ เงื่อนไขในเรื่องขอบเขตประเภทหน่วย และ เงื่อนไขเรื่องความสัมพันธ์ การบัญชาการปรากฏร่วม ระหว่างรูปหลักกับหน่วยตาม ดังนั้น เราอาจสรุปคุณสมบัติของ รูปแทนทั้ง 2 ประเภทได้ดังนี้

1) รูปอ้างตาม นั้นจำเป็นต้องอ้างถึงรูปหลักที่ปรากฏอยู่ในอนุพากย์ (IP) เดียวกัน โดยที่รูปหลักนั้นต้องบัญชาการปรากฏร่วมของรูปอ้างตามนั้น ๆ

2) รูปสรรพนามนั้นต้องไม่อ้างถึงรูปหลักที่ปรากฏอยู่ในอนุพากย์เดียวกัน และ บัญชาการปรากฏร่วมของรูปสรรพนามนั้น ๆ แต่ อาจอ้างถึงรูปหลักได้ หากรูปหลักนั้นไม่ปรากฏอยู่ในอนุพากย์เดียวกันกับรูปสรรพนามนั้น

สำหรับประโยคข้อ 7-11 นั้นแสดงคุณสมบัติของหน่วยนามประเภทบุพการีแทนสิ่งอ้างอิง ซึ่งในตัวอย่างใช้ ชื่อเฉพาะ (John) และ หน่วยนามสามัญ (my neighbour)

7a) * He_i likes John_i.

7b) He_i likes John_j.

8) * John_i likes John_i.

9) * [My neighbour]_i likes [my neighbour]_i.

10) * John_i thinks [_{IP} Mary likes John_i]

11) * John_i thinks [_{IP} John_i likes Mary]

ประโยค 7-9 แสดงให้เห็นว่า หน่วยบุพการีแทนสิ่งอ้างอิงทั้งประเภทชื่อเฉพาะ และหน่วยนามสามัญนั้นมีคุณสมบัติเช่นเดียวกัน คือ ไม่สามารถอ้างถึงรูปหลักใดๆ ได้ ไม่ว่า รูปหลักนั้นจะปรากฏในอนุพากย์เดียวกัน (เช่นในประโยค 7-9) หรือ ในอนุพากย์อื่น ๆ ในประโยคเดียวกัน เช่น ในประโยค 10-11 ซึ่งในประโยคดังกล่าว หน่วยบุพการีแทนสิ่งอ้างอิงในอนุพากย์ซ้อนนั้นจะไม่สามารถอ้างถึงรูปหลักในอนุพากย์หลักได้ ไม่ว่า หน่วยบุพการีแทนสิ่งอ้างอิงจะเกิดในตำแหน่งประธาน (ในประโยค 10) หรือตำแหน่งกรรม (ในประโยค 11) ก็ตาม

เราจะสรุปคุณสมบัติของหน่วยบุพการีแทนสิ่งอ้างอิง ซึ่งเป็นรูปแทนประเภทที่ 3 ได้ดังนี้

3) รูปหน่วยบุพการีแทนสิ่งอ้างอิง นั้นต้องไม่อ้างถึงรูปหลักใดๆ ในทุกกรณีไม่ว่ารูปหลักนั้นจะอยู่ในอนุพากย์เดียวกันหรือไม่ก็ตาม

จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาจากเงื่อนไขในเรื่องขอบเขตเฉพาะที่ซึ่งกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรูปหลัก และรูปแทน (ซึ่งในตัวอย่างข้างต้น ขอบเขตเฉพาะที่นี้ก็คือ อนุพากย์) และเงื่อนไขความสัมพันธ์ในลักษณะการบัญชาการปรากฏร่วม ระหว่างรูปหลักและรูปแทน โดยที่ทั้ง 2 เงื่อนไขเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์การอ้างอิงร่วม

(coreference) ระหว่างรูปหลัก และรูปแทน ซึ่งเรียกว่า การผูกยึด (Binding) แล้ว กล่าวคือ หากรูปหลักและรูปแทนอ้างถึงกันได้ ก็เรียกว่า หน่วยทั้ง 2 นั้น "ผูกยึด" (bind) กัน หากรูปหลักและรูปแทนอ้างถึงกันไม่ได้ คือไม่ได้ "ผูกยึด" กัน ก็เรียกว่า หน่วยทั้ง 2 นั้น เป็นอิสระ (free) กัน เราจะสรุปเป็นหลักการ เรียกว่า หลักการผูกยึด (Binding Principles) ดังจะกล่าวใน 7.2 ต่อไป

7.2 หลักการผูกยึด (Binding Principles)

จากตัวอย่างประโยค และข้อสังเกตเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรูปหลักและรูปแทนที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้เป็นหลักการผูกยึด ซึ่งประกอบด้วย 3 หลักการกว้าง ๆ ดังนี้คือ

Principle A. An anaphor is bound in a local domain.

Principle B. A pronominal is bound in a local domain.

Principle C. A referring expression is free.

(Chomsky 1986a: 166)

หลักการ A: รูปร่างตามถูกผูกยึดในวิสัยเฉพาะที่ (local domain)

หลักการ B: รูปสรรพนาม เป็นอิสระในวิสัยเฉพาะที่

หลักการ C: รูปภาษาแทนสิ่งอ้างอิงเป็นอิสระ

สำหรับ ความสัมพันธ์การ "ผูกยึด" ระหว่างหน่วยต่าง ๆ นั้น มีนิยามดังต่อไปนี้

นิยามการผูกยึด (Binding)

α binds β if and only if

a). α c-commands β

b). α and β are coindexed.

(Chomsky 1986a)

หน่วย α ผูกยึด หน่วย β ก็ต่อเมื่อ

a). หน่วย α บัญชาการปรากฏร่วมของหน่วย β

b). หน่วย α และหน่วย β มีดัชนีร่วมกัน

จะเห็นได้ว่า เมื่อมองภาพรวมแล้ว หลักการผูกยึดนี้ เป็นหลักการที่พยายามสรุปว่า รูปแทนทั้ง 3 ประเภท มีเงื่อนไขในการเกิดสับหลักกัน (complementary distribution) อย่างไร โดยเฉพาะการเกิดสับหลักกัน ระหว่าง รูปร่างตาม และรูปสรรพนาม ซึ่งจะเกิดสับหลักกันภายในขอบเขตใด ขอบเขตหนึ่ง

ประเด็นหลักในการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปนำและรูปแทนก็คือการศึกษาว่า "วิสัยเฉพาะที่" (local domain) นี้มีคุณสมบัติลักษณะอย่างไร

7.3 นิยามต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิสัยเฉพาะที่

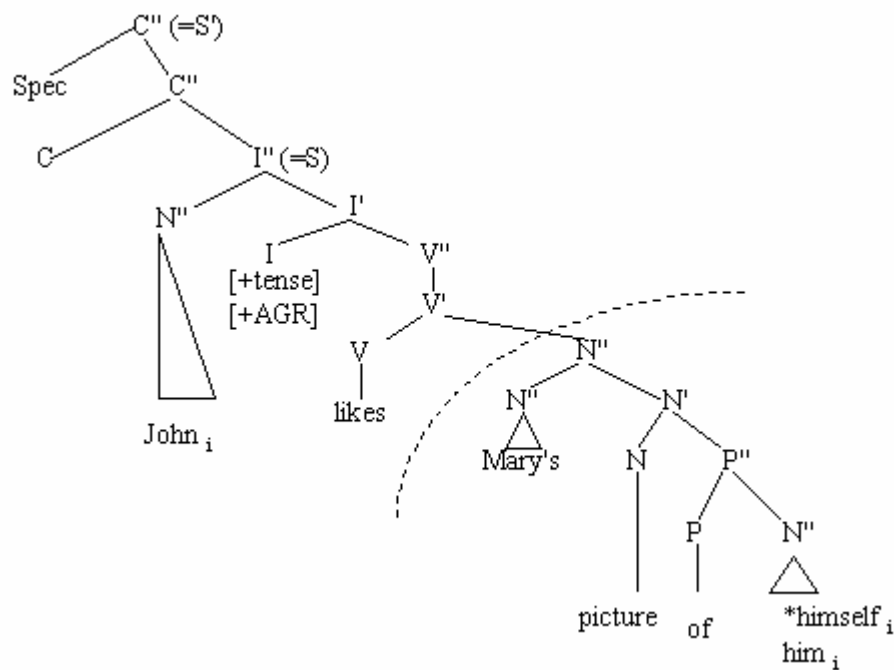
7.3.1 นิยามวิสัยเฉพาะที่

จากตัวอย่างประโยค 1 ถึง 11 ที่ยกมากล่าวอธิบายข้างต้น จะสังเกตเห็นได้ว่า ขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับการผูกยึดระหว่างรูปหลักและรูปร่างตามนั้น ดูเหมือนว่า จะสัมพันธ์กับหน่วยประโยค ไม่ว่าจะเป็น ประโยคย่อย/อนุภาค (clause) หรือ ประโยคใหญ่ (sentence) อย่างไรก็ตาม ขอบเขตของการผูกยึดนั้น มิได้มีเพียงหน่วยประโยคเท่านั้น ดังเช่นในตัวอย่างต่อไปนี้

12) * John_i likes [_{NP} Mary's picture of himself_i]

13) John_i likes [_{NP} Mary's picture of him_i]

ในประโยค 12) และ 13) ข้างต้น จะเห็นได้ว่า รูปหลัก John อยู่ในประโยคเดียวกันกับรูปแทน himself และ him ในทั้ง 2 ประโยคตัวอย่าง แต่ himself ใน 12) จะไม่สามารถอ้างอิงถึง John ได้ ในขณะที่ him ใน 13) จะสามารถอ้างอิงถึง John ได้ ซึ่ง หมายความว่า ในกรณีนี้ขอบเขตหรือ "วิสัย" ของการผูกยึด ก็คือนามวลี (NP) "Mary's picture of him/himself" นั่นเอง ดังแสดงในแผนภูมิต้นไม้ข้างล่าง

สำหรับนามวลีที่จะเป็นวิเศษณ์เฉพาะที่ได้ นั้น ก็จะต้องมีเงื่อนไขบางอย่าง ตามที่ปรากฏในตัวอย่างข้างต้น เงื่อนไขก็คือนามวลีที่เป็นวิเศษณ์เฉพาะต้องเป็นนามวลีแสดงความเป็นเจ้าของ ในประเด็นนี้ชอมสกี (Chomsky 1973) ซึ่งกล่าวถึงเงื่อนไขต่างๆของกฎปริวรรต ก็ได้เสนอไว้แล้วว่า ในกรณีนามวลีแสดงความเป็นเจ้าของ นามที่เป็นเจ้าของก็จะทำหน้าที่เป็นประธานของนามวลีนั้น

ดังนั้น นิยามสำหรับ “วิเศษณ์เฉพาะที่” นิยามหนึ่งที่ชอมสกีเสนอไว้ ก็คือการนำแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบกำกับ (government) มาใช้ (ดูรายละเอียดใน ทฤษฎีการกำกับ บทที่ 4) โดยการนิยามว่า ชอบเขตหรือ “วิเศษณ์” ก็คือประเภทกำกับ (Governing Category) ซึ่งมีคุณสมบัติของประเภทกำกับนี้มีการนิยามไว้ต่าง ๆ กัน ดังจะยกบางนิยามที่เป็นที่รู้จักกันดีมากล่าวถึงต่อไปนี้

7.3.2 นิยามต่างๆของประเภทกำกับ(Governing Category)

นิยามที่ 1

หน่วยกำกับ(Governing Category) ของหน่วย α ก็คือ หน่วย NP หรือ S ที่เล็กที่สุดที่ประกอบไปด้วย หน่วย α และ หน่วยผู้กำกับ(governor) ของหน่วย α นั้น (ซึ่งหน่วยผู้กำกับในที่นี้คือ N, P, A, V และ D)

A governing category for α is the minimal S or NP containing α and a governor of α

(Chomsky 1982: 20)

นิยามที่ 2

- หน่วยกำกับของหน่วย α คือ หน่วย NP หรือ S ที่เล็กที่สุด ที่ประกอบไปด้วย α , หน่วยผู้กำกับของ α และ “ประธานรวม” (SUBJECT) ที่หน่วย α เข้าถึงได้
- “ประธานรวม” (SUBJECT) ได้แก่ AGR หากปรากฏ หรือ หน่วย NPที่เป็นประธาน
- หน่วย α เข้าถึงหน่วย β ได้ ก็ต่อเมื่อหน่วย β บัญชาการปรากฏร่วมของ หน่วย α and หน่วย β ไม่มีดัชนีร่วมกับหน่วยใดๆที่มีหน่วย α เป็นหน่วยประกอบ

- a) A governing category for α is the minimal category NP or S containing α , a governor of α , and a SUBJECT accessible to α .
- b) SUBJECT = AGR where present, a subject NP otherwise
- c) β is accessible to α iff β c-command α and β is not coindexed with any category containing α

(Chomsky 1981)

นิยามที่ 3

หน่วยกำกับของหน่วย α คือ หน่วยโพรเจกชันระดับสูงสุดที่มีทั้ง ประธาน และ หน่วยศัพท์ที่กำกับหน่วย α (ดังนั้นจึงประกอบด้วยหน่วย α)

A governing category for α is a maximal projection containing both a subject and a lexical category governing α (hence, containing α)

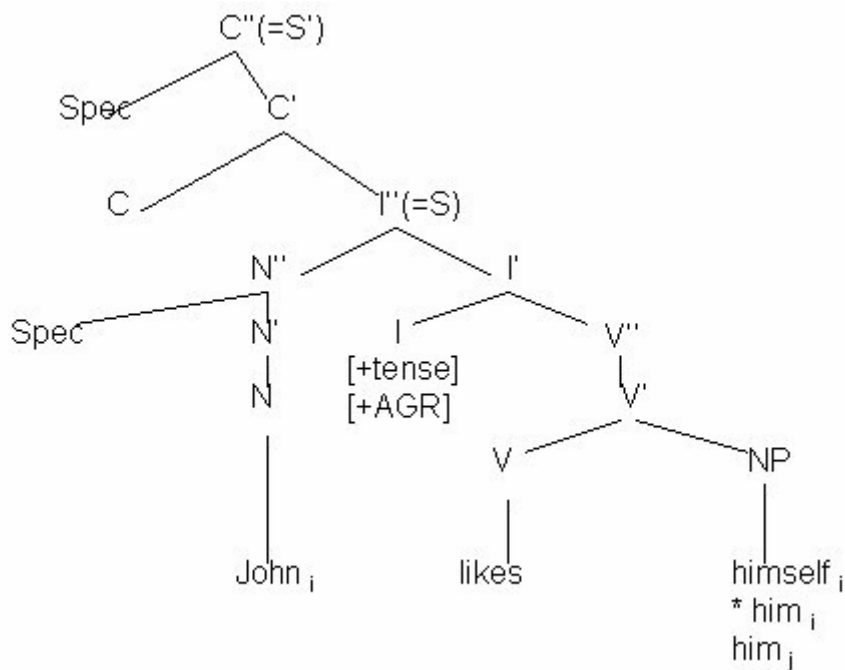
(Chomsky 1986a: 169)

สำหรับนิยามที่ 2 จุดประสงค์ที่นิยาม “ประธานรวม” ที่เข้าถึงได้ (Accessible SUBJECT) ก็คือ เพื่อให้ครอบคลุมทั้งในกรณี นามวลีที่เป็นประธานของประโยคมีกาล (ซึ่งในที่นี้ใช้การปรากฏของ AGR แสดงว่าเป็นประโยคมีกาล) และ หน่วยนามวลีที่เป็นประธานของนามวลี ซอมสกี (Chomsky 1981:209) ให้เหตุผลว่า “ประธาน” ของประโยค ก็คือ ตำแหน่งหน่วยนามวลี (NP) ที่ “เด่น” ที่สุดของประโยค (IP) นั้น ๆ ซึ่งโดยปกติแล้วก็คือ ตำแหน่งนามวลี ที่บัญชาการปรากฏร่วมของหน่วยทุกหน่วยในประโยคนั้น แต่เนื่องจาก AGR นั้นเป็นลักษณะทางไวยากรณ์ที่ประกอบไปด้วยลักษณะของนาม อันได้แก่ บุรุษ และ พจน์ ที่เป็นองค์ประกอบของหน่วยไวยากรณ์ศัพท์ INFL ซึ่งนับว่าเป็นส่วนหลัก (head) ของหน่วยประโยค (IP) และมีลักษณะทางไวยากรณ์อันได้แก่ บุรุษ พจน์ ร่วมกับหน่วยประธานของอนุพากย์/ประโยค ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า AGR นั้น ก็มีความ “เด่น” เช่นกัน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ปรากฏในตำแหน่ง NP ใดๆ ดังนั้น AGR จึงนับว่ามีลักษณะความเป็นประธานร่วมกับ NP ที่เป็นประธาน ซอมสกีจึงรวมเสนอไว้ว่า ทั้ง AGR และ หน่วย NP ที่เป็นประธาน ต่างก็เป็น ประธานรวม (SUBJECT)

สำหรับประโยคที่ไม่มีมีกาล/ประโยครูปกริยากลาง (Non-Finite หรือ Infinitive sentence) หน่วยที่จะเป็นประธานรวมได้ ก็จำกัดเฉพาะ หน่วยนามวลีที่เป็นประธานของประโยค (IP) หรืออนุพากย์เท่านั้น

ต่อไปนี้ เราจะพิจารณานิยามดังกล่าวเป็นรายนิยาม จากประโยคตัวอย่าง

- 1a) John_i likes himself_i

ในประโยคนี้นหน่วยกำกับ หรือ ขอบเขตของการผูกมัด ก็คือ ประโยคที่เล็กที่สุด (I' (S))

ดังนี้

ตามนิยามที่ 1:

หน่วย I' (S) เป็นหน่วยที่เล็กที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วย หน่วย NP รูปแทน (himself/him) และหน่วยผู้กำกับของ NP รูปแทน ซึ่งในที่นี้ หน่วยผู้กำกับ ก็คือ กริยา like

ตามนิยามที่ 2:

- หน่วย I' (S) เป็นหน่วยที่เล็กที่สุด
- หน่วยผู้กำกับของหน่วย NP รูปแทน คือ หน่วยกริยา like
- ประธานรวม (SUBJECT) ในกรณีนี้ คือ หน่วย AGR ซึ่งนับเป็นประธานที่หน่วย NP รูปแทนเข้าถึงได้ เนื่องจาก หน่วยนี้บัญญัติการปรากฏร่วมของ หน่วย NP รูปแทน และหน่วย AGR ไม่มีดัชนีร่วมกับหน่วยสร้างใด ๆ ที่มีหน่วย NP รูปแทนเป็นหน่วยประกอบ

ดังนั้น หน่วยประโยค I' ประกอบไปด้วย หน่วย NP รูปแทน (him/himself), หน่วยกริยา like ซึ่งเป็นหน่วยผู้กำกับ him/himself และ หน่วย AGR ในฐานะประธานรวม ที่ him/himself เข้าถึงได้

ตามนิยามที่ 3

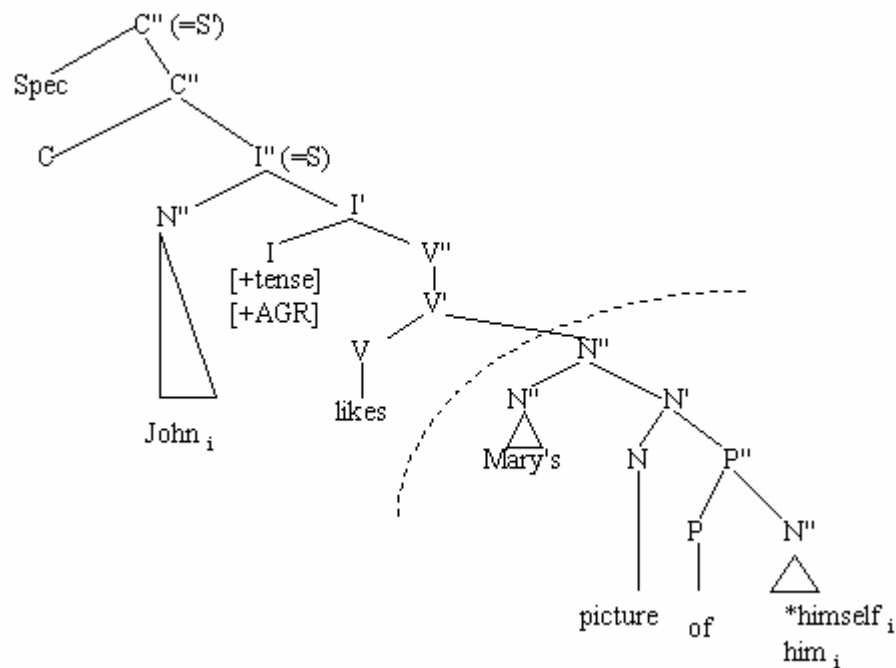
หน่วยประธาน คือ หน่วยนาม (NP) John

หน่วยที่กำกับ หน่วย NP รูปแทน him/himself คือ หน่วยกริยา like ซึ่งจัดเป็นหน่วยกำกับแบบอรรถศัพท์ (lexical category)

ดังนั้น หน่วยประโยค I' จึงเป็นหน่วยกำกับ เพราะเป็นหน่วยโพรเจกชันระดับสูงสุด คือมี เป็นหน่วยระดับที่สอง ที่มีทั้งประธาน John และ หน่วยผู้กำกับ like ซึ่งกำกับ หน่วยรูปแทน him/himself

12) * John_i likes [_{NP} Mary's picture of himself_i]

13) John_i likes [_{NP} Mary's picture of him_i]

สำหรับประโยคที่ 12,13 นี้ เป็นตัวอย่าง กรณีที่ นามวลีนั้นทำตัวเป็นขอบเขตเฉพาะที่ หรือ "หน่วยกำกับ" ดูจากนิยามได้ดังนี้

ตามนิยามที่ 1:

- หน่วย NP รูปแทน คือ himself/him
- หน่วยผู้กำกับของ NP รูปแทน คือ บุพบท of

ดังนั้น หน่วยกำกับ ก็คือ หน่วยนามวลี Mary's picture of him/himself. เนื่องจากเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่ประกอบไปด้วย หน่วย NP รูปแทน (himself/him) และหน่วยผู้กำกับ 'of'

ตามนิยามที่ 2:

- หน่วย NP รูปแทน คือ himself/him
- หน่วยผู้กำกับของหน่วย NP รูปแทน คือ หน่วยบุพบท of
- **ประธานรวม (SUBJECT)** ในกรณีนี้ คือ หน่วยนามวลี (Mary's) ซึ่งเป็นประธานของนามวลี Mary's picture of him/himself (เนื่องจากหน่วยนี้ ไม่มี AGR) หน่วยนามวลี Mary's บัญชาการปรากฏร่วมของหน่วย NP รูปแทน him/himself และ ไม่มีดัชนีร่วมกับหน่วยใดๆ จึงนับว่าเป็น ประธานรวมที่"เข้าถึง"ได้

ดังนั้น หน่วยนามวลี Mary's picture of him/himself จึงเป็นหน่วยกำกับ ประกอบไปด้วย หน่วย NP รูปแทน (him/himself), หน่วยบุพบท 'of' ซึ่งเป็นหน่วยผู้กำกับของ him/himself และ หน่วยนาม Mary's ในฐานะประธานรวม ที่ him/himself เข้าถึงได้

ตามนิยามที่ 3

- หน่วยที่กำกับ หน่วย NP รูปแทน him/himself คือ หน่วยบุพบท 'of' ซึ่งจัดเป็นหน่วยกำกับแบบอรรถศัพท์ (lexical category)
- หน่วยประธานของนามวลี คือ หน่วยนาม (NP) Mary's

ดังนั้น หน่วยประโยค I'' จึงเป็นหน่วยกำกับ เพราะเป็นหน่วยโพรเจกชันระดับสูงที่สุด คือมี เป็นหน่วยระดับที่สอง ที่มีทั้งประธาน Mary's และ หน่วยผู้กำกับ 'of' ซึ่งกำกับ หน่วยรูปแทน him/himself

สำหรับนิยามที่ 2 นั้น เป็นนิยามที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างประโยคซ้อนที่อนุพากย์เป็นอนุพากย์แบบไม่มีกาล/อนุพากย์กริยากกลาง (Infinitive clause) อันได้แก่ ประโยค 14/15 กับ ประโยคซ้อนที่อนุพากย์เป็นอนุพากย์แบบมีกาล/อนุพากย์กริยาแท้ (Finite clause) อันได้แก่ ประโยค 16/17 ต่อไปนี้

- 14) [IP₁ John_i believes [IP₂ himself_i to be the candidate]]
 15) *[IP₁ John_i believes [IP₂ him_i to be the candidate]]
 16) *[IP₁ John_i believes that [IP₂ himself_i is the candidate]]
 17) [IP₁ John_i believes that [IP₂ he_i is_i the candidate]]

ตามนิยามที่ 2 หน่วยกำกับของ หน่วย NP รูปแทน him/himself ในประโยค 14/15 ก็คือหน่วยประโยคหลัก IP₁ เนื่องจาก

- หน่วย NP รูปแทน คือ himself/him
- หน่วยผู้กำกับของ หน่วย NP รูปแทน คือ หน่วยกริยา believe
- ประธานรวม (SUBJECT) ในกรณีนี้ คือ หน่วย AGR ของหน่วยประโยคหลัก IP₁ ซึ่งนับเป็นประธานที่หน่วย NP รูปแทนเข้าถึงได้ เนื่องจาก หน่วยนี้ บัญชาการปรากฏร่วมของ หน่วย NP รูปแทน (ซึ่งอยู่ในตำแหน่งหน่วยนามประธานของอนุพากย์ไม่มีกาล IP₂ ซึ่งเป็นกรรมของกริยา believe) และหน่วย AGR ไม่มีดัชนีร่วมกับหน่วยสร้างใดๆที่มีหน่วย NP รูปแทนเป็นหน่วยประกอบ

ดังนั้น ตามเงื่อนไขการผูกยึดหลักการ A (ดู 7.2) ในประโยคที่ 14 หน่วย NP รูปแทน himself ซึ่งเป็นรูปอ้างตาม มีความสัมพันธ์แบบผูกยึดกับรูปหลัก John ในหน่วยกำกับ IP₁ กล่าวคือ รูปหลัก John บัญชาการปรากฏร่วมของ หน่วย NP รูปแทน himself และอ้างถึงกัน(มีดัชนีร่วมกัน) ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไข จึงเป็นประโยคที่ต้องการ แต่สำหรับประโยค 15 นั้น หน่วย NP รูปแทน him ซึ่งเป็นรูปสรรพนาม มีความสัมพันธ์แบบผูกยึดกับรูปหลัก John ในหน่วยกำกับ IP₁ กล่าวคือ รูปหลัก John บัญชาการปรากฏร่วมของ หน่วย NP รูปแทน him และอ้างถึงกัน(มีดัชนีร่วมกัน) ซึ่งขัดกับเงื่อนไขการผูกยึดหลักการ B ที่ว่า สรรพนามต้องเป็นอิสระในหน่วยกำกับ จึงเป็นประโยคที่ "ผิดไวยากรณ์"

ตามนิยามที่ 2 หน่วยกำกับของ หน่วย NP รูปแทน he ในประโยค 16 และ himself ในประโยค 17 ก็คือหน่วยประโยคหลัก IP₂ เนื่องจาก

- หน่วย NP รูปแทน คือ himself/he (อยู่ในตำแหน่งประธานของประโยค)
- หน่วยผู้กำกับของ หน่วย NP รูปแทน คือ หน่วย I(NFL) (เนื่องจาก INFL กำกับตำแหน่งประธานของประโยค/ อนุพากย์ ดูรายละเอียดในหัวข้อทฤษฎีกำกับ)
- ประธานรวม (SUBJECT) ในกรณีนี้ คือ หน่วย AGR ของหน่วยอนุพากย์ IP₂ ซึ่งนับเป็นประธานที่

หน่วย NP รูปแทนเข้าถึงได้ เนื่องจาก หน่วย AGR นี้ บัญชาการปรากฏร่วมของ หน่วย NP รูปแทน (ซึ่งอยู่ในตำแหน่งหน่วยนามประธาน) และหน่วย AGR ไม่มีดัชนีร่วมกับหน่วยสร้างใด ๆ ที่มีหน่วย NP รูปแทนเป็นหน่วยประกอบ

ดังนั้น ตามเงื่อนไขการผูกยึดหลักการ A ในประโยคที่ 16 หน่วย NP รูปแทน himself ซึ่งเป็นรูปอ้างอิงตาม มีความสัมพันธ์แบบผูกยึดกับรูปหลัก John ซึ่งอยู่นอกหน่วยกำกับ IP2 ซึ่งขัดกับเงื่อนไขการผูกยึดข้อ A ที่ว่ารูปอ้างอิงตามต้องผูกยึดกับรูปหลักในหน่วยกำกับ ประโยค 16 จึงเป็นประโยคที่ "ผิดไวยากรณ์"

แต่สำหรับประโยค 17 นั้น หน่วย NP รูปแทน he ซึ่งเป็นรูปสรรพนาม มีความสัมพันธ์แบบผูกยึดกับรูปหลัก John ในหน่วยประโยค IP1 ซึ่งอยู่นอกหน่วยกำกับ IP2 แต่มีได้ผูกยึดกับหน่วยใดภายในหน่วยกำกับ อันได้แก่หน่วย IP2 ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขการผูกยึดข้อ B ที่ว่า สรรพนามต้องเป็นอิสระภายในหน่วยกำกับ ประโยค 17 จึงเป็นประโยคที่ถูกต้อง

7.4 กรอบค่าที่สัมพันธ์กับทฤษฎีผูกยึด

สำหรับทฤษฎีผูกยึดนี้ ภาษาต่าง ๆ อาจมีความแตกต่างกันได้ในเรื่องการตั้งกรอบค่า (parameter) ที่แตกต่างกันในประเด็นต่อไปนี้

- ความแตกต่างกันของคุณสมบัติของหน่วยที่เป็น "วิสัยเฉพาะที่" (local domain) ของการผูกยึด
- ความแตกต่างกันในเรื่องเงื่อนไขในการผูกยึดของรูปแทนประเภทต่าง ๆ

จะเห็นได้ว่า แม้แต่ในภาษาเดียวกัน ดังเช่นในตัวอย่างภาษาอังกฤษ ที่ได้ยกมาแสดง ก็มีการกำหนดค่าต่างกันสำหรับโครงสร้างแต่ละลักษณะ ดังเช่น ประโยค/อนุพากย์ประเภทมีกาล/กริยาแท้ (Finite) และประเภทไม่มีกาล/กริยากลาง (Non-Finite) แม้ว่า จะนิยามหน่วย "วิสัยเฉพาะที่" โดยใช้ หน่วยประเภทกำกับ (Governing category) เหมือนกัน แต่ประโยค/อนุพากย์ 2 ประเภทดังกล่าว ก็ปรากฏมีคุณสมบัติในการเป็นหน่วยกำกับได้แตกต่างกัน ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

สำหรับเงื่อนไขการผูกยึดของรูปแทนประเภทต่าง ๆ นั้น หากพิจารณาจาก ตัวอย่างภาษาอื่น ๆ เช่นภาษาไทย ก็จะทำให้เห็นถึงความแตกต่างจากภาษาอังกฤษอยู่บ้าง เช่น

18. [IP₁ หนอย_i เชื่อว่า [IP₂ ตัวเอง_{i,*j} จะได้เป็นผู้แทน]]

19. [IP₁ หนอย_i เชื่อว่า [IP₂ เขา_{i,j} จะได้เป็นผู้แทน]]

16)* [IP₁ John_i believes that [IP₂ himself_i is the candidate]

17) [IP₁ John_i believes that [IP₂ he_i is_i the candidate]

จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกันระหว่าง ขอบเขตในการผูกยึด ของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ โครงสร้างของประโยค 16, 17, 18, 19 นั้นเหมือนกัน คือ เป็นประโยคที่มีอนุพากย์ซ้อนที่เป็นอนุพากย์แบบมีกาล/อนุพากย์กริยาแท้ ทำหน้าที่กรรมของกริยาของอนุพากย์หลัก โดยในอนุพากย์ซ้อนนั้น ตำแหน่งประธานมีรูปแทนนามปรากฏ ไม่ว่าจะป็นรูปสรรพนาม หรือ รูปอ้างอิงตาม

สำหรับภาษาอังกฤษ ในกรณีประโยค 16 ที่ตำแหน่งประธานของอนุพากย์ซ้อนเป็นรูปอ้างอิงตาม ก็จะนับว่าเป็นประโยคที่ "ผิดรูปแบบ" เนื่องจากละเมิดเงื่อนไขการผูกยึดหลักการ A ดังที่ได้อธิบายไว้แล้วข้างต้น

แต่สำหรับภาษาไทย ประโยคที่ 18 ซึ่งมีโครงสร้างเหมือนกับประโยคภาษาอังกฤษประโยค 16 ทุกประการรวมทั้ง มีรูปอ้างอิงตาม คือ "ตัวเอง" ปรากฏในตำแหน่งประธานของอนุพากย์ซ้อน แต่ประโยคภาษาไทยนี้เป็นประโยค

ที่ใช้ได้ ไม่ผิดไวยากรณ์ ในกรณีการตีความว่า "ตัวเอง" อ้างถึงหน่วยนามในตำแหน่งประธานของอนุภาคหลัก (หน่วย)

หากเราถือว่า หลักการเงื่อนไขการผูกยึด (ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแทนนามและรูปหลักที่อ้างอิงร่วมกัน) เป็นหลักการสากล ที่ทุกภาษามีร่วมกัน เราก็อาจจะอธิบายปรากฏการณ์ความแตกต่างระหว่างภาษาไทย กับ ภาษาอังกฤษ ในเรื่องของการผูกยึดนี้ ได้ว่า เป็นเรื่องของการตั้งค่าที่แตกต่างกัน ในกรอบค่าการผูกยึด ค่าที่ภาษาต่างๆอาจจะตั้งไว้แตกต่างกันได้ก็ได้แก่ การกำหนด "วิสัยของการผูกยึด" เป็นต้น โดยในตัวอย่างข้างต้น เราอาจอธิบายได้ว่า สำหรับประโยค 18 ขอบเขตการผูกยึด หรือ หน่วยกำกับ ในภาษาไทยนั้น คือ อนุภาคหลัก (IP1) ซึ่งแตกต่างจาก หน่วยกำกับ ของประโยคภาษาอังกฤษ ประโยค 16 คือ อนุภาคยืง (IP2)

สำหรับลักษณะเฉพาะของภาษาไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับทฤษฎีผูกยึด อ่านรายละเอียดได้จากงานดังต่อไปนี้ ชลธิชา (2531) สุปรียา (2534) ธีรวิทย์ (2534) และ Hoonchamlong (1991 บทที่ 2)

แบบฝึกหัด (บทที่ 7)

1. จงหาตัวอย่างจากภาษาอังกฤษและภาษาไทยมาแสดงหลักการผูกยึด A B และ C หลักการละ 3 ประโยค พร้อมคำอธิบายประกอบ
2. จงใช้หลักการผูกยึด รวมทั้งนิยามวิสัยเฉพาะที่ และ นิยามประเภทกำกับที่เกี่ยวข้อง มาอธิบายประโยคที่ผิดไวยากรณ์ต่อไปนี้
 - 1) * John bought myself a present.
 - 2) * The men_i consider them_i to be responsible for the accident.
 - 3) * I_i consider that myself_i am responsible for the accident.
 - 4) * We_i expect that each other_i will win.
 - 5) * We_i expect that Mary will admire each other_i.
 - 6) * Each other_i admires us_i.
 - 7) *They_i have read John's books about each other_i.
 - 8) * He_i says that John_i is leaving.
 - 9) * I expect himself_i to invite John_i.
 - 10) * His_i brother likes John_i very much.
3. จงพิจารณาประโยคภาษาไทยต่อไปนี้ และ อภิปรายว่า จะต้องมีการปรับกรอบค่าอย่างไรบ้างในหลักการผูกยึด (ตามที่กล่าวไว้ในบทนี้) เพื่ออธิบายเรื่องการใช้รูปหน่วยนามประเภทต่างๆในภาษาไทย
 - 1) อาจารย์_iบอกว่าอาจารย์_jจะไม่ว่างพรุ่งนี้
 - 2) นิด_iบอกหน่อย_jว่านิด_kจะช่วยหน่อย_j
 - 3) นิด_iบอกหน่อย_jว่าพ่อ_kจะช่วยนิด_j
 - 4) ลองถามสมศรี_iดูซิว่า แม่ตัวดี_jไปไหนมา
 - 5) หน่อย_iบอกว่า นิด_jเชื่อตัวเอง_k/*มากกว่าใคร
 - 6) หน่อย_iบอกว่า นิด_jเชื่อตัวเขาเอง_k/*มากกว่าใคร